

Р Е Ш Е Н И Е № 429

гр. Перник, 27 май, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 302 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изпр. П-ро от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Р.С.Д. *** ,против решение № 257, постановено по н.а.х. дело № 116/14 г., по описа на Районен съд Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 5090/30.12.2013 г., издадено от Началник сектор "ПП" в ОД МВР - Перник, с което за нарушение на чл. 137а, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) и на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 предложение първо от ЗДВП на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева и на основание Наредба № I-1959 на МВР са му отнети 6 контролни точки.

Касаторът твърди, че оспореното решение е необосновано, незаконосъобразно и неправилно, като излага множество житейски доводи за допуснати нарушения при постановяването му. Моли съдът да го отмени и да реши спора по същество, като отмени наказателното постановление.

Ответникът по касация - не взема отношение.

Представителят на окръжна прокуратура изразява мнение за неоснователност на касационната жалба. Намира решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно и пледира то да бъде оставено в сила.

Касационен състав на Административен съд Перник, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Наказателното постановление, предмет на оспорване в производството пред районния съд, е издадено въз основа на АУАН № 5090 от 19.11.13 г., за това, че на същата дата касаторът е управлявал МПС в гр. Перник, като по време на управлението не е използвал обезопасителен колан, с какъвто автомобилът е бил окомплектован.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за безспорно доказано, че касаторът е извършил виновно деянието, описано в АУАН, с което е осъществил състава на административното нарушение, за което е санкциониран с процесното наказателно постановление. Счел е, че законосъобразно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност на посоченото в наказателното постановление основание. Обосновал е извод, че при издаване на НП и при съставяне на АУАН не са допуснати нарушения на материалния и на процесуалния закон, както и че двата акта съдържат реквизитите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Решението на районния съд е правилно.

Въз основа на прецизно установената фактическа обстановка, описана в мотивите на решението и съответстваща на изложеното в НП и в АУАН, при редовно събрани в първоинстанционното производство писмени и гласни доказателства, районният съд е извел правилни изводи за законосъобразност на издаденото наказателно постановление, които съответстват на материалния закон. По делото е безспорно доказано, че Р.С.Д. е извършил нарушение на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, тъй като в качеството си на водач на МПС и адресат на посочената императивна разпоредба не е изпълнил установеното с нея задължение да използва обезопасителния колан, с който моторното превозно средство е оборудвано, когато е в движение. Налице е съставомерно деяние, осъществяващо от обективна и субективна страна състава на административното нарушение, посочен в НП.

Касаторът не е оспорвал извършеното от него нарушение. От това се изяснява въпроса, дали касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, която установява задължение за водачите и пътниците в моторни превозни средства от определени категории да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани, когато са в движение.

Настоящата инстанция споделя мотивите на първоинстанционното решение относно правилната правна квалификация на установеното административно нарушение и санкционна разпоредба, и правилно определения във фиксирания от закона размер - 50 лева, на наложената глоба. В производството по издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, накърняващи правото на защита на нарушителя, които да обуславят отмяната му на самостоятелно основание.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения и при постановяване на решението на въззивния съд. Не са налице доказателства в подкрепа на оплакванията и възраженията на касатора, които да са били искани или представяни пред РС. С оглед изложеното като е потвърдил като законосъобразно процесното наказателно постановление, районният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Не се установиха наведените касационни основания за отмяна на оспореното решение, поради което съдът намира касационната жалба за неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. I-во от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, касационен състав на Административен съд Перник,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 257, постановено по н.а.х. дело № 116 по описа за 2014 г. на Районен съд - гр.Перник.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.